

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/70/2016
Identifikačné číslo spisu: 7014200594
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200594.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD. v právnej veci žalobcu: ppráp. W. M., narodený dňa XX.XX.XXXX, S., právne zastúpeného: JUDr. Štefan Abelovský, advokát, Šoltésovej 2, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-VO-194-004/2014 zo dňa 19.03.2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/65/2014-48 zo dňa 14.04.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/65/2014-48 zo dňa 14. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-VO-194-004/2014 zo dňa 19.03.2014, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené služobné hodnotenie, podľa záverov ktorého je žalobca nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Krajský súd konštatoval, že rozhodnutie žalovaného z 19.03.2014 je v rámci hodnotiac právnych kritérií obsiahnutých v § 248 písm. a) až d) O.s.p. spôsobilým predmetom súdneho preskúmvacieho konania.

K námietke žalobcu, že žalovaný o skutočnosti jeho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 7T 11/04-253 zo dňa 20.09.2005 pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ust. § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) vedel už dňa 30.06.2008, avšak bol

nečinný krajský súd uviedol, že namietaná nečinnosť podľa názoru súdu nemá opodstatnenie, nakoľko vtedajší nadriadený na základe okolností známych následne po zrušení rozhodnutia o prepustení, konkrétne netrvaní žalobcu na ďalšom výkone služby, ktoré sa neskôr stalo sporným, služobný pomer so žalobcom ukončil podľa ust. § 196 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. ku dňu 31.07.2004 personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. 2445/2008 zo dňa 19.12.2008. Toto rozhodnutie o prepustení žalobcu bolo zrušené na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sžo 91/2007 zo dňa 25.06.2008, ktorý potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 428/2005-35 zo dňa 11.04.2007, rozhodnutím ministra vnútra Slovenskej republiky č. p.: SLV-868/PK-2008 zo dňa 12.12.2008. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný dňa 30.06.2008 konať nemohol (spracovať služobné hodnotenie na žalobcu), keďže rozhodnutie o prepustení žalobcu ešte v tej dobe nebolo zrušené.

K námietke žalobcu, že z ust. § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že o prepustení policajta z dôvodov uvedených v ods. 1 písm. d) až g) možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol, v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť a súčasne namietajúc aj porušenie ust. § 27 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. krajský súd považoval za potrebné uviesť, že lehoty uvedené v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. sú lehotami, v ktorých možno rozhodnúť o prepustení policajta a nie lehotami určujúcimi vypracovať služobné hodnotenie, keďže problematiku služobného hodnotenia vrátane lehôt na vykonanie služobného hodnotenia upravujú ustanovenia § 27 až § 32 zákona č. 73/1998 Z. z.

K námietkam žalobcu argumentujúc znením § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. krajský súd zároveň uviedol, že citované ustanovenie § 192 upravuje inštitút prepustenia policajta zo služobného pomeru, a teda tieto námietky žalobcu sú vo vzťahu k predmetu konania, ktorým je zákonnosť služobného hodnotenia, irelevantné.

Námietku žalobcu, že žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť ak podľa ust. § 27 ods. 6 písm. a) mal vypracovať služobné hodnotenie aspoň raz za 5 rokov, považoval za nedôvodnú. Podľa ust. § 27 ods. 6 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná najmenej raz za päť rokov, čiže z predmetného ustanovenia vyplýva, že plynutie lehoty je podmienené výkonom resp. priebehom štátnej služby. Z administratívneho spisu žalovaného pre súd prvého stupňa vyplynulo, že posledné služobné hodnotenie bolo na žalobcu vykonané dňa 13.09.2002, pričom dňom 27.05.2004 bol žalobca prepustený a od tejto doby až po jeho ustanovenie do funkcie dňa 03.02.2014 nebol v štátnej službe, teda lehota na vykonanie služobného hodnotenia neplynula. Z uvedeného je zrejmé, že doba piatich rokov výkonu štátnej služby u žalobcu neuplynula a teda namietané nesplnenie povinnosti žalovaným je neopodstatnené.

Námietky žalobcu týkajúce sa ustanovenia do funkcie a jeho hodnosti považoval krajský súd vo vzťahu k preskúmvaniu zákonnosti služobného hodnotenia za bezpredmetné, nakoľko tieto s predmetom konania nesúvisia.

Záverom považoval krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 7T 11/04-253 zo dňa 20.09.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.09.2006, odsúdený pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ust. § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) k trestu odňatia slobody v trvaní osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa je úmyselným trestným činom. Uvedená skutočnosť odôvodňuje vykonanie služobného hodnotenia podľa ust. § 27 ods. 6 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z., teda z dôvodu závažnej zmeny v spôsobilosti policajta na výkon funkcie. Touto v danom prípade je strata bezúhonnosti, ktorá je uvedená v ust. § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. sa za bezúhonného nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom podmienku bezúhonnosti musí policajt podľa ust. § 14 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru.

Na základe vyššie preukázaných skutočností konštatoval, že napadnuté služobné hodnotenie, ktorým bol žalobca podľa ustanovenia § 27 ods. 4 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. vyhodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe bolo žalovaným náležite odôvodnené a vydané v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z.

Krajský súd k veci záverom dodal, že poukazovanie žalobcu na ustanovenie § 27 ods. 6 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v platnom znení nemá v preskúmvanej právnej veci svoje právne opodstatnenie, keďže správny orgán prvého stupňa vydal služobné hodnotenie č. ORPZ-KE-VO-103-005/2014 v súlade s ustanovením § 27 ods. 6 písm. b) uvedeného zákona, tak ako to nesporne vyplýva zo strany 2. predmetného služobného hodnotenia schváleného riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach 17.02.2014.

Pre zvýraznenie správnosti a dôvodnosti postupu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa pri vykonaní služobného hodnotenia žalobcu, krajský súd záverom poukázal na obsah odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sžo/61/2012 zo dňa 18.12.2013.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie. V ňom uviedol, že z odpisu registra trestov zo dňa 30.06.2008 vyplýva, že tento bol žalovaným vyžiadaný z titulu prijímacieho konania do služobného pomeru. Vo svojej žalobe zo dňa 16.05.2014 žalobca argumentoval, že dňa 30.6.2008 si žalovaný vyžiadal odpis z registra trestov žalobcu, na základe ktorého zistil, že žalobca bol právoplatne odsúdený za trestný čin, rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 7T 11/04-253 zo dňa 20.9.2005 odsúdený pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (účinného do 31.12.2005). Zároveň podľa § 192 ods. 5 zákona o príslušníkoch PZ o prepustení policajta z dôvodov uvedených v odseku 1, písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol, v akých lehotách sa musí rozhodnutie prepustenému policajtovi doručiť.

Žalobca na pojednávaní dňa 14.04.2016 obsah žaloby ďalej konkretizoval tak, že uviedol, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán vydali svoje rozhodnutie na základe stanoviska komisie, ktoré vo svojom obsahu obsahuje konštatovanie, že služobný pomer u žalobcu trvá nepretržite od 15.10.1995, a teda trval až do roku 2014, kedy so žalobcom bol opätovne skončený služobný pomer, čo je však predmetom súdneho konania na Krajskom súde v Bratislave. Podľa názoru žalobcu tento neprestal byť nikdy príslušníkom Policajného zboru, hoci nebol v aktívnom výkone služby, a to v dôsledku toho, že v jeho personálnych veciach zhruba 10 rokov boli vedené súdne konania o neplatnosť skončenia služobného pomeru.

Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach 6S/104/2011-58 zo dňa 20.09.2012: Úlohou správnych orgánov v ďalšom administratívnom konaní bude predovšetkým dôsledne sa vysporiadať s podaním žaloby z 15.03.2011 a tiež vyvodiť adekvátne právne závery. Tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Sžo/61/2012 z 18.12.2013.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal za to, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s viacerými argumentmi, ktoré boli uvedené v žalobe a to najmä s 2 mesačnou lehotou podľa § 192 ods. 5 zákona o príslušníkoch PZ o prepustení policajta z dôvodov uvedených v odseku 1, písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené listinné dôkazy a s poukazom na § 221 ods. 1 písm. h) OSP navrhol odvolaciemu súdu napadnuté prvostupňové rozhodnutie súdu zrušiť a vrátiť vec tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie ev. zmeniť napadnuté prvostupňové rozhodnutie tak, že zrušuje rozhodnutie žalovaných a vracia vec žalovaným na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril v podaní zo dňa 15.06.2016 tak, že vyjadril nesúhlas s právnym názorom žalobcu a má za to, že žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné

skutočnosti. Dodal, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojho písomného vyjadrenia k podanej žalobe č. KRPZ-KE-V02-122-002/2014-PS zo dňa 16.07.2014, ktoré bolo Krajskému súdu Košice doručené dňa 21.07.2014.

V ďalšom dodal, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca prejavil svoju vôľu tým, že oznámil, že netrvá na ďalšom výkone služby (ktoré sa až neskôr stalo sporným), preto bol služobný pomer so žalobcom ukončený podľa § 196 ods. 3 zákona.

Na základe doposiaľ uvedených skutočností žalovaný považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za vydaný v súlade s ustanoveniami O.s.p., je v dostatočnom rozsahu odôvodnený a súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.09.2017 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Podľa § 1 ods. 1, 2, 3 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon“), tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru,

príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len "štátna služba"). Tento zákon upravuje aj právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby (ďalej len "príslušník informačnej služby"), príslušníkov Národného bezpečnostného úradu (ďalej len "príslušník bezpečnostného úradu") a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky. Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Podľa § 14 ods. 1 zákona, policajtom môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 21 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, a

- a) je bezúhonný,
- b) je spoľahlivý,
- c) spĺňa stupeň vzdelania určený na výkon funkcie, do ktorej má byť ustanovený alebo vymenovaný,
- d) je zdravotne, telesne a duševne spôsobilý na výkon služby,
- e) ovláda štátny jazyk,
- f) má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,
- g) ku dňu prijatia do štátnej služby nie je členom politickej strany alebo politického hnutia,
- h) je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu,
- i) ku dňu prijatia do štátnej služby skončí činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané podľa § 48 ods. 6 a 7.

Podľa § 14 ods. 2 zákona, za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Bezúhonnosť sa v prijímacom konaní preukazuje odpisom z registra trestov.

Podľa § 14 ods. 5 zákona, podmienku štátneho občianstva Slovenskej republiky a podmienky uvedené v odseku 1 musí policajt spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa § 27 ods. 1 zákona, služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. So služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

Podľa § 27 ods. 2 písm. f/ zákona, v hodnotiacej časti sa posudzujú bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3.

Podľa § 27 ods. 4 zákona, v záveroch služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je

- a) spôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- b) nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- c) spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu,
- d) nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu a spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu, alebo
- e) nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Podľa § 27 ods. 6 zákona, v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná

- a) najmenej raz za päť rokov,
- b) ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie,
- c) zrušené od 1.1.2008.

Podľa § 192 ods. 1 písm. d) zákona, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona, oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav vecí; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné

podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1 až 4 zákona, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich dopĺňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-KE-VO-194-004/2014 zo dňa 19.03.2014 a služobné hodnotenie žalobcu ako príslušníka policajného zboru vydaného podľa ustanovenia § 27 ods. 6 písm. b/ zákona.

Z obsahu predloženého súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 179/2004 bol žalobca dňom 27.05.2004 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Predmetný personálny rozkaz bol zrušený rozhodnutím ministra vnútra Slovenskej republiky č. SLV-868/PK-2008 zo dňa 12.12.2008 na podklade rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/428/2005-35 zo dňa 11.04.2007 potvrdeným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/91/2007 zo dňa 25.06.2008. Personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ v Košiciach č. 2445/2008 zo dňa 19.12.2008 bol so žalobcom ukončený služobný pomer dňom 31.07.2004, tento personálny rozkaz bol však zrušený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/28/2009-56 zo dňa 15.02.2011. Následne došlo k vydaniu rozhodnutia OR PZ v Košiciach č. ORPZ-KE-VO-171/2011 zo dňa 17.03.2011 o skončení služobného pomeru, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím KR PZ v Košiciach č. KRPZ-KE-VO-245-004/2011 zo dňa 01.06.2011. K zrušeniu oboch uvedených rozhodnutí došlo rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/104/2011-58 zo dňa 20.09.2012 potvrdeným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/61/2012 zo dňa 18.12.2013 (právoplatným dňa 30.01.2014), z ktorého zároveň vyplývalo zistenie, že u žalobcu došlo k závažným zmenám v spôsobilosti na výkon funkcie - rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 7T/11/04-253 zo dňa 20.09.2005 bol žalobca odsúdený pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ustanovenia § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na odňatie slobody podmienčne 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov s tým, že žalobca nebol úspešný ani v odvolacom ani v dovolacom konaní.

Žalobca bol dňa 03.02.2014 ustanovený do funkcie referenta na OO PZ Košice západ a v kontexte vyššie uvedeného bol dňa 07.02.2014 vypracovaný návrh služobného hodnotenia, dňa 10.02.2014 bol tento prerokovaný s odborovým orgánom, dňa 11.02.2014 bol s návrhom služobného hodnotenia spolu s navrhovaným záverom oboznámený žalobca. Na podklade pripomienok žalobcu k hodnotiacej časti služobného hodnotenia a stanoviska komisie k týmto pripomienkam vydalo OR PZ v Košiciach dňa 14.02.2014 služobné hodnotenie príslušníka policajného zboru so záverom služobného hodnotenia - nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe z dôvodu, že žalobca nespĺňa podmienku

bezúhonnosti, ktoré bolo schválené riaditeľom OR PZ v Košiciach dňa 17.02.2014.

O podanom odvolaní rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-KE-VO-194-004/2014 zo dňa 19.03.2014 tak, že odvolanie podané žalobcom zamietol ako nedôvodné a napadnuté služobné hodnotenie potvrdil s odôvodnením, že v danom prípade boli splnené podmienky pre uplatnenie postupu podľa § 27 ods. 6 písm. b/ zákona a skutočnosti uvedené v hodnotiacej časti napadnutého služobného hodnotenia zakladajú dôvod vyvodiť voči žalobcovi záver, že podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

S právnymi závermi žalovaného sa krajský súd stotožnil a odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného. Krajský súd vyhodnotil námietky žalobcu za bezpredmetné a napadnuté služobné hodnotenie, ktorým bol žalobca vyhodnotený podľa zákona ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe vyhodnotil ako žalovaným náležite odôvodnené a vydané v súlade so zákonom.

Odvolací súd vychádzajúc z odvolania žalovaného konštatuje, že tento odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo svojej podstate založil na námietke, že závery služobného hodnotenia sa nezakladajú na skutočnosti s tým, že postup nadriadených pri vydávaní služobného hodnotenia bol vykonaný v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona, pričom zároveň namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s viacerými žalobnými námietkami, predovšetkým s námietkou týkajúcou sa 2 mesačnej lehoty podľa § 192 ods. 5 zákona.

Odvolací súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že skutkový stav ako vyplýva zo služobného hodnotenia, ako bol opísaný žalovaným v napadnutom rozhodnutí a v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa nebol sporný, teda mal za preukázané, že žalobca bol právoplatne odsúdený pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa (podľa ustanovenia § 158 od. 1 písm. a/ Trestného zákona) k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Odvolací súd dáva do pozornosti, že uvedený trestný čin je úmyselným trestným činom. Ako spornú otázku prejednávanej veci však odvolací súd ustálil zákonnosť služobného hodnotenia v kontexte lehôt, v ktorých sa služobné hodnotenie vykonáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení v administratívnom konaní vykonaného dokazovania sa stotožnil so skutkovými zisteniami, ako aj právnymi závermi žalovaného správneho orgánu, preto ustálil, že žalobca v dôsledku právoplatného odsúdenia pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti podľa ustanovenia § 14 ods. 2 zákona ktorého, sa za bezúhonného na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom zákon podľa § 14 ods. 5 zákona vyžaduje splnenie podmienky bezúhonnosti po celý čas trvania služobného pomeru.

Správne postupoval správny orgán, ktorý vykonal služobné hodnotenie na žalobcu až po jeho nastúpení do funkcie referenta v roku 2014, aj napriek tomu (ako to žalobca namietal v žalobe či odvolaní), že o trestnom stíhaní žalobcu mal správny orgán vedomosť už odo dňa 30.06.2008, kedy si vyžiadal odpis z registra trestov žalobcu. Pri formulovaní svojho záveru vychádzal odvolací súd zo skutočnosti, že dňa 27.05.2004 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru s tým, že konanie ohľadom zákonnosti prepustenia žalobcu zo služobného pomeru sa právoplatne skočilo dňa 30.01.2014 (t. j. právoplatnosťou rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/61/2012 zo dňa 18.12.2013 na podklade čoho bol žalobca dňa 03.02.2014 ustanovený do funkcie referenta). To znamená, že správny orgán nevykonal na žalobcu ako príslušníka Policajného zboru služobné hodnotenie z dôvodu neukončeného, prebiehajúceho konania o neplatnosti prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Svojim postupom uvedeným vyššie správny orgán neporušil žiadne z ustanovení zákona, ani lehoty ustanovené týmto zákonom, ktorých nedodržanie žalobca viackrát namietal.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené, preto odvolací súd nemal dôvod na pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

Odvolací súd v preskúmanej veci dospel k záveru, že žalovaný v predmetnej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok relevantných podkladov pre vydanie rozhodnutia, a preto jeho skutkové zistenia a právne závery boli dostatočné na rozhodnutie vo veci, z ktorých dôvodov žalovaný správny orgán postupoval a rozhodol zákonne, keď potvrdil napadnuté služobné hodnotenie, a preto krajský súd nepochybil ak považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené. Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom žalovaného a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Navyše krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad.

V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd konštatuje, že tieto vo svetle vyššie uvedeného, nepovažoval za dôvodné, nakoľko žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutia žalovaného vyvrátil, a teda neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.